

Sygn. akt **XXVII Ca 2102/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Szymkiewicz-Trelka
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Arczewska

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2018r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) spółce akcyjnej w K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 27 czerwca 2018 r., sygn. akt I C 2919/17

1. oddała apelację;
2. zasądza od (...) spółki akcyjnej w K. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Sygnatura akt XXVII Ca 2102/18

Transkrypcja wygłoszonego uzasadnienia orzeczenia z dnia 13 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy, jak i ocenę prawną tych ustaleń, które przyjmuje za własne. Apelacja będąca jedynie polemiką z prawidłowym stanowiskiem Sądu I instancji nie mogła doprowadzić do wzruszenia zaskarżonego orzeczenia. Zarzut naruszenia artykułu 358 paragraf 1 Kodeksu Cywilnego w związku z artykułem 7 Rozporządzenia (WE) numer 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 roku ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład lub odwołania lub dużego opóźnienia lotu uchylający Rozporządzenie (EWG) numer 295/91, jest chybiony. Trzeba bowiem mieć na uwadze, że w przedmiotowej sprawie nie mamy do czynienia ze świadczeniem wynikającym z umowy, w której strony mogły dowolnie ustalić walutę w jakiej chcą spełnić to świadczenie. Mamy tu do czynienia z aktem prawnym określającym wysokość odszkodowania, która została określona w euro z uwagi na fakt, że akt prawny, na podstawie którego powód domaga się odszkodowania pochodzi od organów Unii Europejskiej, której walutą jest właśnie euro. Tym samym odszkodowanie zostało określone de facto nie w walucie obcej dla ustawodawcy lecz w walucie unijnej. Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że zamiarem ustawodawcy nie było ukształtowanie sposobu

zapłaty odszkodowania jedynie w jednostkach euro a wyłącznie waluta ta określa wysokość odszkodowania. Ponieważ Rozporządzenie obowiązuje wprost w krajach członkowskich oznacza to, że nie wymagało ono implementacji do naszego systemu prawnego, jednak taka sytuacja nie może powodować negatywnych skutków dla wierzycieli będących polskimi obywatelami, którzy niewątpliwie mogą dochodzić odszkodowania w walucie krajowej. Po dokonaniu zatem celowościowej wykładni artykułu 358 k.c. w stosunku do regulacji wyżej wymienionego Rozporządzenia, Sąd Okręgowy uznał, że zasadne było przyjęcie przez Sąd I instancji, że w niniejszej sprawie powód może domagać się wykonania zobowiązania w walucie polskiej. Warto również podkreślić, że o ile powód nie mógłby odmówić przyjęcia świadczenia w euro gdyby pozwany po wezwaniu go do zapłaty dobrowolnie chciał je spełnić w tej walucie (w tej bowiem sytuacji powód popadłby w zwłokę) [ns 00:02:04.120], tym niemniej nie oznacza to, że w razie zwłoki pozwanego powód nie mógł domagać się świadczenia w walucie polskiej ustalonej według kursu z daty wymagalności roszczenia. Kolejny zarzut apelacji dotyczący naruszenia artykułu 60 k.c. także jest chybiony. Strona powodowa załączyła do pozwu dowód komputerowego wydruku umów cesji wierzytelności numer (...) z dnia 31 maja 2017 zawartej z H. C. i cesji wierzytelności numer (...) z dnia 5 czerwca 2017 roku zawartej z E. D. opatrzonego podpisem elektronicznym za pomocą ruchów myszką wraz z certyfikatami (...) sp. z o.o.. Tego typu dokument zgodnie ze stanowiskiem judykatury, które Sąd Okręgowy w całości podziela stanowi inny środek dowodowy o jakim mowa w artykule 308 i artykule 309 k.p.c., gdyż wymieniony tam katalog ma charakter otwarty (tak w postanowieniu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 12 października 2012 roku sygnatura akt I ACz 1810/12, wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 8 lutego 2013 sygnatura I ACa 1399/12, wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 14 listopada 2013 sygnatura akt I ACa 618/13, wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 4 grudnia 2013 sygnatura I ACa 776/13). W ocenie Sądu Okręgowego, w realiach rozpoznawanej sprawy, wobec złożenia przez stronę powodową wydruku systemu przeznaczonego do składania oświadczeń woli drogą elektroniczną, z których jednoznacznie wynika, że pasażerowie odwołanego lotu wyrazili wolę zawarcia umowy cesji i przeniesienia na (...) spółkę z o.o. swoich uprawnień związanych z zaistniałym odwołaniem lotu, nie było podstaw do kwestionowania mocy dowodowej przedstawionej umowy cesji w postaci wydruku komputerowego. Słusznie też Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że skoro powód posiada odpisy biletów należących do H. C. i E. D., to musiało dojść do konsensusu w zakresie zawarcia umowy cesji. Dodatkowo należy zauważyć, że zgodnie z artykułem 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to umowie i zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również stwierdzony pismem - tak stanowi artykuł 511 k.c. Z treści wyżej wymienionych przepisów wynika, że dla skuteczności zawarcia umowy cesji nie jest wymagana pod rygorem nieważności forma pisemna. Stosownie natomiast do artykułu 60 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej (oświadczenia woli). Tym samym niezależnie od zakwalifikowania wydruku komputerowego zatytułowanego „umowa cesji wierzytelności numer (...)” i „umowa cesji wierzytelności (...)” opatrzonego podpisami cedenta za pomocą ruchów myszki, czy jako formy pisemnej zawartej umowy czy jedynie wyrażenia woli o określonej w tym wydruku treści w postaci elektronicznej, niewątpliwie doszło do skutecznego przelewu wierzytelności. Z tych względów za prawidłowe uznać należało ustalenie Sądu Rejonowego co do skuteczności zawartej umowy cesji między powodem a pasażerkami odwołanego lotu. Odnosząc się do kolejnych zarzutów apelacji stwierdzić należy, że nie doszło do naruszenia przez Sąd Rejonowy artykułu 233 k.p.c. Postępowanie dowodowe w sprawie zostało przeprowadzone przez Sąd I instancji w sposób rzetelny a ocena zgromadzonego materiału dowodowego nie nosi znamion dowolności. Ma rację Sąd Rejonowy, że strona pozwana nie wykazała, że w niniejszej sprawie nastąpiły nadzwyczajne okoliczności w postaci niekorzystnych warunków meteorologicznych nad Himalajami. Złożony przez pozwanego wydruk z systemu O., [ns 00:05:51.286] jest innym środkiem dowodowym w rozumieniu artykułu 309 k.p.c., nie mniej jednak jako pochodzący z elektronicznych ksiąg przedsiębiorstwa i wygenerowany przez pracowników tego przedsiębiorstwa nie jest dowodem miarodajnym na okoliczności przyczyn odwołania lotu. Dowodem tym nie zostały wykazane warunki pogodowe na trasie przelotu w czasie przewidywanym do wykonania lotu LH 727 oraz to czy uniemożliwiały one rzeczywiście bezpieczne wykonanie rejsu w dniu 8 kwietnia 2017 roku. Pozwany nie przedstawił także żadnych dowodów na brak zapewnienia innego połączenia na trasie S. - M.. W tym zakresie ograniczył się jedynie do złożenia oświadczenia, które przecież dowodu nie zastąpi. Nie jest zaś możliwe, jak twierdzi pozwany w apelacji z faktu nie wykonania lotu przez pozwanego wyciągnięcie wniosku, że takiego lotu nie mógł odbyć inny przewoźnik na tej samej

lub innej trasie zwłaszcza, że powód wywodził odmiennie wskazując na loty jednak odbyte. Z powyższych względów także zarzuty naruszenia artykułu 231 k.p.c., 309 k.p.c., w związku z artykułem 249 k.p.c. nie mogły one zostać uwzględnione. Stwierdzając zatem prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 385 k.p.c. orzekł, jak w sentencji. O kosztach procesu w instancji odwoławczej orzekając na podstawie artykułu 98 paragraf 1 i 3 k.p.c.